

УДК 343.102 + 343.132

DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2024-4-12-4>**Колода Андрій Анатолійович,**аспірант кафедри кримінального процесу та криміналістики факультету № 1
(Донецький державний університет внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8348-8317>

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ПОМИЛКИ СЛІДЧОГО ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ ОБШУКУ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ

Стаття присвячена дослідженню процесуальних помилок слідчого та норм чинного законодавства щодо порядку проведення обшуку. Автором проведено аналіз теоретичних і практичних аспектів обшуку житла чи іншого володіння особи. У науковій статті зазначено, що недоторканість житла є гарантованим державною правом кожної особи, однак за деяких умов таке право може бути обмежене в установленому законодавством порядку. У науковій статті запропоновано внесення змін та доповнень до положень статті 236 Кримінального процесуального кодексу України.

Ключові слова: процесуальна помилка слідчого, обшук, слідчий, сторона обвинувачення, житло, співмірність.

Постановка проблеми. Недоторканість житла чи іншого володіння особи є фундаментальним правом особи в цивілізованому суспільстві загалом і є гарантією, яку зобов'язується забезпечувати держава в особі відповідних органів державної влади.

Так, 17 липня 1997 р. Україна ратифікувала Конвенцію з прав людини та основоположних свобод (далі – Конвенція) і взяла на себе зобов'язання дотримуватися положень останньої.

Відповідно до ст. 8 Конвенції передбачено, що кожен має право на повагу до свого приватного та сімейного життя, до свого житла та кореспонденції [1].

Беручи до уваги положення національного законодавства, відповідно до положень ч. 1 ст. 30 Конституції України закріплено, що не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше, як за вмотивованим рішенням суду [2].

Майже аналогічна гарантія передбачена у ст. 13 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України).

Зауважимо, що на перший погляд кримінальне процесуальне законодавство належним чином регламентувало процедуру та правові підстави проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, однак у правозастосовній практиці наявні випадки, коли слідчі припускаються процесуальних помилок під час проведення даної слідчої дії.

Необхідно зауважити, що в разі проникнення до такого житла чи до іншого володіння особи обмеження права останньої має бути співмірним (збалансованим) і таким, яке буде відповідати охоронюваним інтересам суспільства та держави.

У положенні ст. 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» закріплено: «Суди застосовують під час розгляду справ Конвенцію та практику Суду як джерело права» [3].

У п. 73 рішення Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) у справі «Спорронг і Леннрот проти Швеції» від 23 вересня 1982 р. зазначено: «Послання у такий спосіб, ці дві низки заходів створили ситуацію, яка порушила справедливий рівновагу, що має забезпечуватися між інтересами захисту права власності та загальними інтересами: на правосуб'єкта «Масток Спорронга» та пані Льоннрот було покладено індивідуальний і надмірний тягар, який був би правомірним лише тоді, якби вони мали змогу домогтися скорочення встановлених строків або отримати компенсацію. Але на той час право Швеції виключало такі можливості та досі виключає другу з них» [4].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Підґрунтям даної статті є результати наукової діяльності О.О. Волобуєвої, Ю.М. Грошевого, О.В. Капліної, М.А. Погорецького, В.О. Попелюшка, О.С. Старенького, О.Ю. Татарова, В.М. Тертишника, Л.Д. Удалової, О.Г. Шила, М.Є. Шумила й інших.

Мета статті. Висвітлення практичних проблем, які виникають під час проведення обшуку слідчими органу досудового розслідування, та надання пропозицій щодо вдосконалення норми ст. 236 Кримінального процесуального кодексу України.

Виклад основного матеріалу. Обшук є однією з найпоширеніших процедур у правозастосуванні органу досудового розслідування, під час якої стороною обвинувачення отримуються необхідні відомості як оперативного, так і слідчого характеру, об'єкти матеріального світу тощо. Факт поширеності слідчої дії підтверджує судова статистика, так, наприклад, у 2022 р. було подано до судів загальної юрисдикції 71 018 клопотань органу досудового розслідування про надання дозволу на проведення обшуку, скарг і заяв у рамках даної слідчої дії, з яких задоволено – 57 670 [5]. Тому розгляд даної слідчої дії є архівальним і не втрапить актуальності.

Від процесуальної якості проведеного обшуку залежить, чи належний, достатній і допустимий доказ було

виявлено і надалі вилучено в рамках вказаної слідчої дії, чи зможе сторона обвинувачення «спиратися» на вилучений у процесі обшуку речовий доказ тощо.

Переходимо до проблемних ситуацій, які трапляються. У правозастосовній практиці наявні випадки, коли перед початком обшуку, тобто безпосередньо перед проникненням, наприклад до квартири, виявляється інформація, що в даному приміщенні квартири фактично проживає адвокат або свою діяльність проводить адвокатське об'єднання.

Чи наявна в даному разі процесуальна проблема для сторони обвинувачення, чи поширюються в такому разі гарантії адвокатської діяльності на адвоката? Розглянемо першу ситуацію: адвокат проживає за адресою проведення обшуку.

Так, відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», закріплені гарантії адвокатської діяльності захисника: «Професійні права, честь і гідність адвоката гарантуються та охороняються Конституцією України, цим Законом та іншими законами, зокрема: проведення стосовно адвоката оперативного-розшукових заходів чи слідчих дій, що можуть проводитися виключно з дозволу суду, здійснюється на підставі судового рішення, ухваленого за клопотанням Генерального прокурора, його заступників, прокурора Автономної Республіки Крим, області, міста Києва та міста Севастополя» [6].

Уважаємо, що сам факт проживання адвоката не має братися до уваги слідчим під час проведення обшуку житла, однак останній, за допомогою оперативних працівників, які діють на підставі доручення про проведення слідчих (розшукових) дій у порядку положень ст. 40 КПК України, повинен заздалегідь знати про факт проживання в даній квартирі адвоката. Якщо адвокат наполягає на тому, що за даною адресою він проводить професійну діяльність, то останній зобов'язаний довести цей факт, а слідчий органу досудового розслідування повинен переконатися на підставі пред'явлених адвокатом оригіналів документів про факт проведення такої професійної діяльності за адресою проведення обшуку.

Уважаємо, що є цілком допустимим надання слідчому належним чином завірених копій пред'явлених оригіналів документів стороні обвинувачення з тим, щоб представники останньої долучили до протоколу обшуку у формі додатків копії документів.

Із зазначеного вище випливає, що гарантії захисту адвоката не поширюються на об'єкти його правовласності та/або правокористування. Як аргумент на користь такої позиції варто навести для прикладу ухвалу Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду (надалі – АП ВАКС) від 12 липня 2023 р. у справі № 991/4431/23, де зазначено: «Разом з цим сам собою статус адвоката не може свідчити про поширення гарантії адвокатської таємниці на все майно, яке перебуває у власності чи користуванні такої особи» [7].

Виходячи із цього, вважаємо за доцільне закріпити п. 11 ст. 236 КПК України в такому формулюванні: «За умови проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, яка має статус адвоката, і така особа стверджує, що проводить свою професійну діяльність за адресою проведення обшуку, адвокат зобов'язаний документально довести факт проведення професійної діяльності за адресою проведення обшуку, інакше гарантії діяльності адвоката порушені не будуть».

За умови, якщо наявна об'єктивна необхідність у проведенні обшуку за адресою виконання професійної діяльності адвоката чи адвокатського об'єднання,

така обставина вимагає від сторони обвинувачення окремої процедури погодження клопотання про надання дозволу про проведення обшуку та завчасного повідомлення уповноваженої особи адвокатського самоврядування, щоб остання прибула до проведення відповідної слідчої дії за адресою об'єкта нерухомого чи рухомого майна тощо.

Розберемо ситуацію коли слідчий завчасно не викликає представника адвокатського самоврядування чи викликає, останній прибуває на адресу проведення слідчої дії, коли майно адвоката вилучено та поміщено до спеціальних поліетиленових пакетів, чим фактично вже порушені гарантії адвокатської діяльності правника.

Дана процесуальна помилка слідчого призводить до відмови в задоволенні клопотання сторони обвинувачення в накладенні арешту на майно, яке було вилучено під час обшуку за таких обставин.

У правозастосовній практиці наявні випадки, за яких слідчий провів обшук із належним забезпеченням гарантії адвоката, однак останній під час розгляду в суді клопотання про накладення арешту на майно, яке було вилучено в рамках проведеного обшуку, заперечує і повідомляє, наприклад, що в речах, які належать адвокату, що було вилучено в рамках слідчої дії, міститься адвокатська таємниця.

Ситуація є поширеною, адвокати досить часто зловживають гарантіями адвокатської діяльності та стверджують, що вилучені слідчим об'єкти містять адвокатську таємницю.

У такому разі, як стверджувалося вище, адвокат зобов'язаний довести факт наявності адвокатської таємниці, наприклад, у мобільному телефоні, персональному комп'ютері, документах, які вже були вилучені, або на стадії ухвалення рішення слідчим про вилучення даних об'єктів.

НА підтвердження даної позиції варто згадати ухвалу від 27 липня 2023 р. у справі № 991/5681/23 АП ВАКС, у рамках якої вказано: «Обшук проводився за місцем проживання ОСОБА_4, а не за місцем його роботи (не в офісі адвоката). З огляду на принципи диспозитивності та змагальності, ОСОБА_4 не довів, що:

- вилучені речі є його речами для професійних занять і використовуються ним як адвокатом у його професійній діяльності;

- вміст цих вилучених речей містить інформацію, яка належить до адвокатської таємниці, зокрема і щодо зазначених ним у клопотанні з додатками осіб.

За таких обставин ОСОБА_4 не довів, що у вилученому мобільному телефоні та ноутбукі міститься інформація, яка становить адвокатську таємницю, а тому слідчий суддя не бере його заперечення до уваги» [8].

Перед ухваленням рішення про вилучення гаджетів адвоката слідчі досить часто припускаються процесуальної помилки, яка полягає в безпосередньому огляді, чи наданні дозволу на такий огляд оперативними працівниками, які беруть участь у слідчій дії, відомостей, які становлять адвокатську таємницю та фактично зберігаються на пристрої (мобільний телефон, комп'ютер) адвоката.

У такому разі стороною обвинувачення допускається порушення гарантії адвокатської діяльності за умови, якщо представники останньої не дочекалися і не залучили до такого огляду представника ради адвокатів регіону.

На підтвердження цього варто вказати на п. 4.57 ухвали ВАКС від 10 червня 2024 р. № 991/4899/24, яким

передбачено таке: «На підставі викладеного, з огляду на те, що дані, які містяться на вилучених технічних пристроях, можуть містити адвокатську таємницю, після повернення відповідних речей з експертиз слідчий, прокурор можуть проводити огляд даних, що вони вміщують, виключно з участю представника ради адвокатів регіону з метою виокремлення відомостей, що становлять адвокатську таємницю та не містять обставин, що мають значення для досудового розслідування» [9].

Виходячи із цього, вважаємо за доцільне закріпити норму, яка б убезпечила адвоката від обмеження його законних прав та інтересів, у такій редакції п. 12 ст. 236 КПК України: «З метою недопущення обмеження чи порушення гарантій адвокатської діяльності в рамках проведення обшуку під час проведення первинного огляду мобільних телефонів, комп'ютерної техніки й інших технічних пристроїв, якими користується адвокат у своїй професійній діяльності, такий огляд слідчий повинен проводити за участі представника ради адвокатів регіону».

Перейдемо до розгляду інших практичних проблем, які виникають у правозастосовній практиці. У рамках даної наукової статті також вважаю за доцільне згадати про ще одну типову ситуацію, яка є чинником, що зумовлює процесуальні помилки слідчих. Так, у чинному КПК України відсутня чітка норма, яка конкретно вказує на те, коли саме необхідно розпочинати проведення обшуку (відкривати протокол обшуку, коли вже перебувають у приміщенні, наприклад, у квартирі, чи перед зачиненими дверима і за участю учасників слідчої дії та за допомогою технічних засобів фіксації, застосовувати заходи щодо виклику власника/користувача приміщення тощо).

З метою унеможливлення неоднозначного розуміння та правозастосування норм КПК України вважаємо за доцільне закріпити доповнення до ч. 3 ст. 236 КПК України таким абзацом: «Проникнення до житла чи іншого володіння особи вважати таким, яке розпочато, тільки за умови застосування технічних засобів фіксації слідчої дії і вручення слідчим копії примірника ухвали слідчого судді про надання дозволу на проведення обшуку особі, яка вказана в даній статті, а в разі відсутності – залишення копії примірника ухвали слідчого судді на видному місці».

Варто зауважити, що трапляються випадки, за яких наявна реальна фізична загроза життю та здоров'ю учасників слідчої дії, є реальна загроза знищенню доказової бази особами, які перебувають у середині об'єкта, який буде обшукуватися стороною обвинувачення.

У перелічених вище випадках слідчому необхідно до проведення обшуку залучати спеціальні силові підрозділи відповідного правоохоронного органу, щоб останні гарантували фізичну безпеку проведення обшуку та забезпечили подолання можливих перешкод для отримання безперешкодного доступу до приміщення.

За такої умови можливі випадки, коли обшук починається не із зачитування протоколу обшуку, ухвали слідчого судді відповідного суду про надання дозволу на проведення обшуку, а з фактичного проникнення до приміщення, зазначеного в резолютивній частині ухвали суду, спецпризначенцями правоохоронного органу з метою подавити можливий опір та небезпеку від потенційних фігурантів кримінального провадження. У такому разі дії осіб, які убезпечують, повинні бути узгоджені зі слідчим у зв'язку з тим, що саме слідчий є суб'єктом, який несе повну відповідальність за процедуру та результат проведення обшуку.

Як було вказано вище, факт проникнення до житла чи іншого володіння особи в обов'язковому порядку повинен бути зафіксований за допомогою технічних засобів фіксації слідчої дії. Однак на практиці спостерігаються досить суперечливі випадки, за яких відеозапис обшуку починається з моменту, коли правоохоронці вже перебувають у приміщенні, наприклад у квартирі, що є порушенням норм кримінального процесуального законодавства та має бути викорінено із правозастосовної практики.

Виходячи із цієї ситуації, сторона захисту може оскаржити до слідчого судді відповідного суду результат проведеної слідчої дії та клопотати про визнання слідчої дії такою, яка проведена з явними порушеннями положень КПК України.

Також варто вказати на імперативну норму п. 1 ч. 3 ст. 104 КПК України, у якій закріплено, що у вступній частині протоколу мають бути зазначені всі особи, які присутні під час проведення процесуальної дії (прізвища, імена, по батькові, дати народження, місця проживання) [10].

Досить поодинокі випадки, коли слідчий у протоколі обшуку зазначає, у розумінні п. 1 ч. 3 ст. 104 КПК України, наприклад, спецпризначенців правоохоронного органу. Дана обставина пов'язана безпосередньо з гарантуванням подальшої безпеки останніх, однак відсутність у письмовому протоколі обшуку відомостей всіх учасників слідчої дії є грубим порушенням положень КПК України.

Наприклад, у вироку Апостолівського районного суду Дніпропетровської області від 17 липня 2020 р. у справі № 171/1774/18 зауважено: «Як установлено в судовому засіданні, під час проведення обшуку були присутні дружина ОСОБА_3 – ОСОБА_5 та донька ОСОБА_4, а також криміналіст, але вказані особи та відомості про них не зазначені у протоколі обшуку» [11].

Підкреслимо, що така вимога є обов'язковою й імперативною щодо виконання стороною обвинувачення, недотримання може призвести до визнання проведеного обшуку такою слідчою дією, яка проведена з явними порушеннями положень кримінального процесуального законодавства.

Однак, беручи до уваги заходи безпеки та залучення спецпризначенців і оперативних працівників, які в деяких випадках повинні дотримуватися анонімності у своїй професійній діяльності, вважаємо за необхідне п. 1 ч. 3 ст. 104 КПК України не поширювати на оперативних працівників і спецпризначенців, які забезпечують отримання стороні обвинувачення необхідної інформації в рамках кримінального провадження та фізичної безпеки тощо.

У цьому контексті доречно згадати про позицію А.О. Нечваль. Науковець у власному дослідженні вказує, що в деяких випадках зазначення персональних даних таких осіб у протоколі обшуку, другий примірник якого надається особі, у якій проведено обшук, може негативно позначитися на їхній професійній діяльності. А іноді навіть створювати загрозу для особистої безпеки оперативних працівників і їхніх родин, які внаслідок специфіки оперативної роботи потребують конспірації й анонімності [12, с.115].

Висновки. Отже, закріплене вище дає можливість досягнути проблематику у правозастосуванні окремих положень КПК України, які регламентують порядок проведення обшуку, під час реалізації яких слідчий може припуститися процесуальної помилки. З метою унеможливлення допущення слідчим таких помилок

необхідно: 1) удосконалити положення ст. 236 КПК України з подальшим викладом п. 11 вказаної статті в такій редакції: «За умови проведення обшуку житла чи іншого володіння особи, яка має статус адвоката, і така особа стверджує, що проводить свою професійну діяльність за адресою проведення обшуку, адвокат зобов'язаний документально довести факт проведення професійної діяльності за адресою проведення обшуку, інакше гарантії діяльності адвоката порушені не будуть». Таке нововведення має нівелювати випадки зловживань гарантіями професійної діяльності з боку адвокатів; 2) п. 12 ст. 236 КПК України викласти в такій редакції: «З метою недопущення обмеження чи порушення гарантій адвокатської діяльності в рамках проведення обшуку під час проведення первинного огляду мобільних телефонів, комп'ютерної техніки й інших технічних пристроїв, якими користується адвокат у своїй професійній діяльності, такий огляд слід-

чий повинен проводити за участі представників ради адвокатів регіону». Дане нововведення має закріпити чіткий алгоритм дій органу досудового розслідування, щоб дотриматися належних гарантій професійної діяльності адвоката й убезпечити слідчого від процесуальних помилок на даному етапі слідчої дії; 3) внести доповнення до ч. 3 ст. 236 КПК України таким абзацом: «Проникнення до житла чи іншого володіння особи вважати таким, яке розпочалося, тільки за умови застосування технічних засобів фіксації слідчої дії і вручення слідчим копії примірника ухвали слідчого судді про надання дозволу на проведення обшуку особі, яка вказана в даній статті, а в разі відсутності – залишення копії примірника ухвали слідчого судді на видному місці». Заключне нововведення повинно чітко закріпити момент, коли саме розпочинається обшук, унеможливити випадки, коли у правозастосовній практиці слідчі припускаються процесуальної помилки.

Список використаних джерел

1. Конвенція про захист прав і свобод людини і громадянина від 1950 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (дата звернення: 20.11.2024).
2. Конституція України від 28 червня 1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 20.11.2024).
3. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : Закон України від 23.02.2006 р. № 3477–IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3477-15> (дата звернення: 22.11.2024).
4. Справа «Спорронг і Лённрот проти Швеції» (Sporrong and Lönnroth v. Sweden, рішення ЄСПЛ від 23 вересня 1982 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_098#Text (дата звернення: 26.11.2024).
5. Звіт судів першої інстанції про розгляд матеріалів кримінального провадження. URL: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvit_dsau_2022 (дата звернення: 26.11.2024).
6. Про адвокатуру і адвокатську діяльність : Закон України від 05.07.2012 р. № 5076–VI. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17> (дата звернення: 20.11.2024).
7. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 12.07.2023 р., справа № 991/4431/23, провадження № 11-сс/991/416/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112190987> (дата звернення: 22.11.2024).
8. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 27.07.2023 р., справа № 991/5681/23, провадження № 1-ксс/991/5702/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112230726> (дата звернення: 22.11.2024).
9. Ухвала Вищого антикорупційного суду від 10.07.2024 р., справа № 991/4899/24, провадження № 1-ксс/991/4936/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119776912> (дата звернення: 22.11.2024).
10. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651–VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 20.11.2024).
11. Вирок Апостолівський районний суд Дніпропетровської області від 17.07.2020 р. у справі № 171/1774/18, 1-кп/171/33/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90444761> (дата звернення: 26.11.2024).
12. Нечваль А. О. Тактика обшуку у житлі та іншому володінні особи : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 ; Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2020. 219 с.

References

1. Konventsia pro zakhyst prav i svobod lyudyny i hromadyanyna vid 1950 r. [Convention for the Protection of the Rights and Freedoms of Man and Citizen of 1950] (1950). Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004#Text (data zvernennya: 20.11.2024) [in Ukrainian].
2. Konstytutsiya Ukrayiny vid 28.06.1996 r. [Constitution of Ukraine] (1996). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (data zvernennya: 20.11.2024) [in Ukrainian].
3. Pro vykonannya rishen' ta zastosuvannya praktyky Yevropeys'koho sudu z prav lyudyny [On the execution of decisions and application of the practice of the European Court of Human Rights] : Zakon Ukrayiny vid 23.02.2006 r. № 3477–IV (2006). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3477-15> (data zvernennya: 22.11.2024) [in Ukrainian].
4. Sprava “Sporrong i L’onnrot proty Shvetsiyi” [Sporrong and Lönnroth v. Sweden], rishennya YESPL vid 23.09.1982. Retrieved from: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_098#Text (data zvernennya: 26.11.2024) [in Ukrainian].
5. Zvit sudiv pershoyi instantsiyi pro rozhlyad materialiv kryminal'noho provadzhennya [Report of the courts of first instance on the consideration of criminal proceedings materials]. Retrieved from: https://court.gov.ua/inshe/sudova_statystyka/zvit_dsau_2022 (data zvernennya: 26.11.2024) [in Ukrainian].
6. Pro advokaturu i advokats'ku diyal'nist' [On the Bar and Legal Practice]: Zakon Ukrayiny vid 05.07.2012 r. № 5076–VI (2012). Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17> (data zvernennya: 20.11.2024) [in Ukrainian].
7. Ukhvala Vyshchoho antykoruptsiynoho sudu vid 12.07.2023 r., sprava № 991/4431/23, provadzhennya № 11-ss/991/416/23 [Resolution of the Supreme Anti-Corruption Court dated 12.07.2023 case № 991/4431/23, proceedings № 11-ss/991/416/23] Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112190987> (data zvernennya: 22.11.2024) [in Ukrainian].

8. Ukhvala Vysshchoho antykoruptsiynoho sudu vid 27.07.2023 r., sprava № 991/5681/23, provadzhennya № 1-ks/991/5702/23 [Resolution of the Supreme Anti-Corruption Court dated 07.27.2023, case № 991/5681/23, proceedings № 1-кc/991/5702/23]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/112230726> (data zvernennya: 22.11.2024) [in Ukrainian].
9. Ukhvala Vysshchoho antykoruptsiynoho sudu vid 10.07.2024 r., sprava № 991/4899/24, provadzhennya № 1-ks/991/4936/24 [Resolution of the Supreme Anti-Corruption Court dated 10.07.2024, case № 991/4899/24, proceedings № 1-кc/991/4936/24]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119776912> (data zvernennya: 22.11.2024) [in Ukrainian].
10. Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrayiny [Criminal Procedure Code of Ukraine: Law of Ukraine dated 13.04.2012 № 4651–VI]: Zakon Ukrayiny vid 13.04.2012 № 4651–VI (2012). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (data zvernennya: 20.11.2024) [in Ukrainian].
11. Vyrok Apostolivs'koho rayonnoho sudu Dnipropetrovs'koyi oblasti vid 17.07.2020 u spravi № 171/1774/18, 1-kp/171/33/20 [Verdict of the Apostolivskyi District Court of Dnipropetrovsk Region dated July 17, 2020 in case № 171/1774/18, 1-kp/171/33/20]. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90444761> (data zvernennya: 26.11.2024) [in Ukrainian].
12. Nechva, A. O. (2020). Takyka obshuku u zhytli ta inshomu volodinni osoby [Tactics of searching a person's home and other possessions]. *Candidate's thesis*. Natsional'na akademiya vnutrishnikh sprav, Kyiv [in Ukrainian].

Koloda Andriy,

Postgraduate Student at the Department of Criminal Procedure and Criminology Faculty № 1

(Donetsk State University of Internal Affairs, Kropyvnytskyi)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8348-8317>

PROCEDURAL ERRORS OF THE INVESTIGATOR DURING A SEARCH: CERTAIN ASPECTS

The article is devoted to the study of procedural errors of the investigator and the norms of current legislation regarding the procedure for conducting a search. The author analyzed the theoretical and practical aspects of searching a person's home or other property. The scientific article states that the inviolability of the home is a right guaranteed by the state for every person, however, under certain conditions, such a right may be limited in the manner established by law. The scientific article proposes amendments and additions to the provisions of Article 236 of the Criminal Procedure Code of Ukraine with a further explanation of Clause 11 of the said Article in the following wording: "If a search is conducted of a home or other property of a person who has the status of a lawyer and such a person claims to carry out his professional activities at the address of the search, the lawyer is obliged to document the fact of carrying out professional activities at the address of the search, otherwise the guarantees of the lawyer's activities will not be violated"; 2) Clause 12 of Article 236 of the Code of Criminal Procedure of Ukraine to be worded as follows: "In order to prevent restrictions or violations of the guarantees of legal activity within the framework of a search during the initial inspection of mobile phones, computer equipment and other technical devices used by a lawyer in his professional activities, such an inspection must be carried out by the investigator with the participation of a representative of the regional bar association"; 3) to add the following paragraph to Part 3 of Article 236 of the Code of Criminal Procedure of Ukraine: "A break-in into a person's home or other property shall be considered to have begun only if technical means of recording the investigative action are used and the investigator is given a copy of the investigating judge's decision granting permission to conduct a search to the person specified in this article, and in the absence of such a copy, a copy of the investigating judge's decision is left in a prominent place". The above provisions should properly protect the investigator from making procedural errors and ensure a more stable system of guarantees of legal activity.

Key words: procedural error of investigator, search, investigator, prosecution, home, proportionality.